

Editie 53

Meriç
Artaç
Residentie
Orkest
Aart
Strootman
Theo
Verbey

**Festival
Dag in
de
Branding**

**za 12 okt
Den Haag**

**Theater aan het Spui
Zuiderstrandtheater
Korzo
dagindebranding.nl**

Festival Dag in de Branding

Het Haagse festival Dag in de Branding toont u vier keer per jaar de muziek van nu. Met een afwisselend en spraakmakend programma blijft u op de hoogte van de nieuwste ontwikkelingen in de klassieke en geïmproviseerde muziek, het muziektheater, de jazz en popmuziek, opera en elektronica. Componist Meriç Artaç levert de komende twee jaar als artist-in-residence haar bijdrage aan acht edities Dag in de Branding.

Nieuwsbrief

Als nieuwsbrief abonnee blijft u vanzelf op de hoogte van alle programma's en profiteert u bovendien van speciale vroegboek-kortingen. Meld u aan en ontvang actuele informatie over onze concerten: www.dagindebranding.nl

Kaartverkoop

Losse kaarten voor alle concerten zijn verkrijgbaar bij de zalen. Voor studenten gelden aantrekkelijke kortingen; zie daarvoor de websites van de concertzalen. Bij Dag in de Branding kunt u tegen voordelig tarief passe-partouts bestellen per editie.

Samenstelling en tekstbijdragen:
Jacqueline Oskamp
Engelse vertaling: Egbert van Heijningen
Vormgeving: Studio Het Mes
Druk: Impressed, Pijnacker

Festival Dag in de Branding

Zakelijke leiding: Caroline Bakker
Productieleiding: Jolanda de Heus
Productiemedewerkers: Ellen Geertse,
Kelly Steentjes, Erik Bakker
Marketing: Dieke van der Spek / Iudieke.nl

Johan Wagenaar Stichting

Postbus 13 671
2501 ER Den Haag

dagindebranding.nl

English

Festival Dag in de Branding has become one of the leading platforms for new music in the Netherlands. Four times a year, Dag in de Branding in The Hague presents the music of today. With varied and ground-breaking programming, the festival keeps you up to date with the latest developments in classical and improvised music, musical theatre, jazz, pop, opera and electronic music. During the next two years, artist in residence Meriç Artaç will contribute to eight editions of Dag in de Branding.

For more information in English and tickets, visit our website: dagindebranding.nl/en

Dag in de Branding seizoen 2019/2020
wordt mede mogelijk gemaakt door

Korzo

**RESIDENTIE
ORKEST**

**Het
Nationale
Theater**

Festival Dag in de Branding Editie 53 Zaterdag 12 oktober 2019

In deze editie maakt u kennis met Meriç Artaç. De Turkse componiste zal twee jaar lang als *artist-in-residence* haar bijdrage leveren aan Festival Dag in de Branding met muziek, muziektheater, installatiekunst en performance art.

Meriç Artaç (28) is geboren in Istanbul, waar ze als vijfjarige al naar het conservatorium ging. Haar master compositie haalde ze in 2015 bij Peter-Jan Wagemans in Rotterdam (Codarts). Muziektheater is haar grote liefde.

During the next two years, composer Meriç Artaç will be artist in residence at Festival Dag in de Branding. Meriç will contribute to eight editions of the festival. Dag in de Branding gives you the opportunity to become acquainted with her work.

Meriç Artaç (28) was born in Istanbul, where she began her musical education at the Istanbul University State Conservatory at the age of five. She obtained a master's degree in composition with Peter-Jan Wagemans in Rotterdam (Codarts) in 2015. Musical theatre is her passion.

Programma

14.30 THEATER AAN HET SPUI

Claude Vivier – *Pièce pour violoncelle et piano*
George Crumb – *Eleven Echoes of Autumn*
Meriç Artaç – *Rudan's Coffee Break*
AKOM Ensemble

16.00 KORZO STUDIO

Tom Johnson – delen uit *Nine Bells*
Aya Suzuki, percussie

17.00 KORZO STUDIO

Peter-Jan Wagemans
– *Music before the end: Wait*
Marjolein Konings, hobo

17.30 KORZO ZAAL

Aart Strootman – *W.A.L.L*
Slagwerk Den Haag
TEMKO

20.00 ZUIDERSTRANDTHEATER

“From Darkness to Light”
Benjamin Britten – *Lachrymae*
Theo Verbey – *After the Great War*
Ralph Vaughan Williams – *Symfonie nr.5*
Residentie Orkest Den Haag
Michał Nesterowicz, dirigent
Isabelle van Keulen, altviool

Meriç Artaç

“Ik neem alles mee,
ook de personages
en het decor.
Het wordt allemaal
één grote ballon die
omhoog gaat.”

De artistieke lijn van Festival Dag in de Branding wordt de komende twee jaar mede bepaald door de projecten van de nieuwe artist-in-residence: de Turks-Nederlandse componist Meriç Artaç (1990). Ter introductie een portret van deze snel rijzende ster aan het muzikale firmament: wie is Meriç Artaç?

Artaç werd achtentwintig jaar geleden geboren in Istanbul. Haar muzikale talent openbaarde zich al vroeg: vijf jaar oud ging ze naar het conservatorium van Istanbul voor pianolessen. Maar ze vond het muziekonderwijs in haar geboorteland weinig inspirerend: 'Als ik Bach speelde, begon ik vanzelf te improviseren', vertelde ze in een recent interview met NRC Handelsblad. 'Maar de leraar riep me dan meteen tot de orde: 'Je verdoet je tijd. Speel gewoon piano!''

Een studie compositie lag voor de hand. Meriç Artaç besloot haar opleiding in Istanbul te vervolgen in Rotterdam. De open atmosfeer bij Codarts, gepersonifieerd door haar docenten Peter-Jan Wagemans (compositie) en René Uijlenhoet (elektronische muziek), sprak haar aan. In 2015 studeerde ze cum laude af. Sindsdien volgt de ene opdracht na de andere.

“Als ik Bach speelde,
begon ik vanzelf
te improviseren”

De Gaudeamus Muziekweek programmeerde in 2015 haar opera *Kayra*, terwijl het Asko|Schönberg Ensemble de compositie *Iris* (2015) uitvoerde; het Doelen Ensemble speelde in 2016 in de moderne muzikserie *The Red Sofa* haar elektronische stuk *The Writer Quadrophonic* (2013), tijdens de

Muziektheaterdagen 2016 was *Zonderland* te zien; in maart 2018 ging haar voorstelling *Gaia* in het Amsterdamse De LaMar in première; een half jaar later presenteerde de Diamantfabriek in Amsterdam haar opera *Madam Koo*; en in augustus van dit jaar stond ze in het Grachtenfestival met het muziektheaterstuk *Vrouwenstemmen* (2019).

Daarnaast is Meriç Artaç artistiek leider van het Rotterdamse AKOM Ensemble, dat zich sterk maakt voor de muziek van jonge componisten, heeft ze een aanstelling als coördinator van de compositieafdeling van Codarts en geeft ze compositieles aan het Conservatorium van Amsterdam. Ook treedt ze op als pianist en leidt ze koren en workshops.

Hoe het werk van Meriç Artaç te karakteriseren? Ze heeft een uitgesproken voorkeur voor multidisciplinair werk waarin dans, film, theater en elektronica op elkaar inwerken. Wellicht is dat een invloed van thuis. Haar moeder is scenarioschrijver, haar vader regisseur. 'Als ik begin met schrijven, denk ik niet alleen aan muziek', legde ze in het eerdergenoemde interview uit. 'Ik neem alles mee, ook de personages en het decor. Het wordt allemaal één grote ballon die omhoog gaat.' Zo schreef Artaç samen met regisseur Ingrid Askvik het libretto voor de absurdistische opera *Madam Koo*.

video interview

Bent u benieuwd naar Meriç Artaç' plannen voor Festival Dag in de Branding?

Kijkt u dan naar het video-interview dat we met haar maakten op daginebranding.nl.

Net als in haar andere muziektheaterwerken snijdt Artaç in *Madam Koo* een maatschappelijk probleem aan. In dit geval het groeiende wantrouwen in de samenleving. Het idee kwam bij haar op toen ze wandelend door Istanbul dacht aan de lijstjes op Facebook met zogenaamde kenmerken waaraan je een terrorist herkent. Bijvoorbeeld een pas geschoren gezicht. Het inzicht dat elke voorbijganger zo in een potentiële terrorist verandert, bracht haar op het thema wantrouwen – een grimmig onderwerp dat Artaç en Askvik op een lichtvoetige manier behandelen. Ze schetsen *Madam Koo* als een vrouw met een grote behoefte aan controle, die dwangmatig haar parels telt en elk voorwerp in haar woning nauwgezet rangschikt.

De kleine voorstelling *Zonderland* gaat in op de problematiek van asielzoekers. Hier is het thema: wachten. Wachten in een niemandsland tussen twee culturen, die geen van beide (nog niet of niet langer) een gevoel van geborgenheid kunnen geven. Twee jonge zangeressen verbeelden hun uitzichtloze positie, pendelend tussen de harde werkelijkheid en hun zoete dromen.

Haar meest recente stuk, ter ere van een eeuw vrouwenkiesrecht, verenigt tekst, spandoeken, fotografie, muziek en performance. In *Vrouwenstemmen* bewegen musici, zangers en publiek vrij door de ruimte, eindigend in een gezamenlijke optocht. Het is een geëngageerde opera maar, aldus een recensent, dankzij de kwaliteit van de muziek 'voorbij elk activisme, pamflettisme of lijstjes met eisen'.

door Jacqueline Oskamp

14.30 THEATER AAN HET SPUI / FOYER

Rudan's Coffee Break

Claude Vivier (1948-1983) – *Pièce pour violoncelle et piano* (1975)

George Crumb (1929) – *Eleven Echoes of Autumn* (1965)

Meriç Artaç (1990) – *Rudan's Coffee Break* (2019)

AKOM Ensemble

Pièce pour violoncelle et piano van **Claude Vivier** maakt deel uit van een reeks van acht korte stukken voor verschillende bezettingen, die Vivier in 1975 schreef voor de Tremplin International Competition in Canada. Dat *Pièce pour violoncelle et piano* daar niet werd gespeeld kwam doordat geen cellist de finale wist te bereiken. Volgens Viviers biograaf Bob Gilmore vormt deze reeks van acht korte stukken de overgang van 'de student Vivier met werken als *Chants* en *Lettura di Dante* naar de componist die hij zou worden'.

George Crumb's *Eleven Echoes of Autumn* bestaat uit elf korte deeltjes, elf echo's, die ononderbroken worden gespeeld. Als geheel vormen ze een expressieve boog die een hoogtepunt bereikt in de achtste echo. Crumb nam een dichtregel van Federico García Lorca als motto: ... *y los arcos rotos donde sufre el tiempo*. Crumb breidt het palet aan timbres uit met poëtische, niet-traditionele speelwijzen zoals het plukken van de pianosnaren, het kloppen op de klankkast, fantoomklanken op de blaasinstrumenten en een tremolo op de viool die een 'mandoline in de verte' suggereert.

In *Rudan's Coffee Break* introduceert **Meriç Artaç** haar protagonist Rudan, die niet in staat is contact te maken met zijn innerlijk. In een poging grip te krijgen op zichzelf en de wereld om hem heen, maakt hij een ritueel van zijn koffiepauze. Dit is de eerste pauze die hij zichzelf gunt in zijn jachtige leven, en in zijn kamer probeert hij zijn gedachten en herinneringen te ordenen. Deze compositie voor fluit, klarinet, viool, cello en piano schreef Artaç in opdracht van het Pera Museum in Istanbul dat zo een nieuw licht wil werpen op de vaste collectie. Meriç Artaç liet zich inspireren door de keramiekafdeling, waar het stuk op 31 mei 2019 in première ging.

In *Rudan's Coffee Break* we follow protagonist Rudan, who is unable to connect with his inner voice. In an attempt to get a grip on himself and the world around him, he turns his coffee break into a ritual. In his very busy life, this is the first break he has had in ages. Alone in his room he tries to organise his thoughts. *Rudan's Coffee Break* is performed by Artaç's own ensemble AKOM.

AKOM Ensemble

AKOM ensemble
Marta Gómez, fluit
Adrián Bartolomé, klarinet
Panos Gklistis, piano
Ioan Haffner, viool
Iván Nogueira, cello

Het AKOM Quartet (fluit, klarinet, viool en piano) ontving de Fontys - De Toonzaal Kamermuziek Prijs voor hun uitvoering van dit werk van George Crumb.

Het schetsboek van Meriç:
Rudan

Meriç haalt haar inspiratie uit het observeren van de mensen en het leven om haar heen. Ze overdrijft situaties en figuren tot ze uiteindelijk vorm krijgen in haar muzikale personages. Deze manier van werken is typerend voor Meriç Artaç. Uitgangspunt voor het werk dat Meriç voor Festival Dag in de Branding zal maken, zijn acht figuren uit haar schetsboeken. Eén voor één komen ze in de verschillende festivalédities tot leven. Haar uitgangspunt vindt ze al schetsend aan de keukentafel. Er ontstaat een type, ze bedenkt er een karakter bij en de verwikkelingen ontrollen zich als vanzelf. De muziek die het personage tot leven wekt, volgt daarna pas.

Vandaag maakt u in Theater aan het Spui kennis met de gedachtewereld van Rudan.

Aya Suzuki speelt *Nine Bells*, foto Stuk, Leuven

16.00 KORZO STUDIO

Nine Bells

Tom Johnson (1939) – delen uit *Nine Bells* (1979)

Aya Suzuki, percussie

Slagwerker **Aya Suzuki** speelt vijf delen uit het legendarische stuk *Nine Bells* van de Amerikaanse (in Parijs wonende) componist **Tom Johnson** (1939). Johnson, die in de jaren zeventig ook naam maakte als chroniqueur van de muzikale avantgarde in downtown Manhattan (The Voice of New Music), is de auteur van een eigenzinnig conceptueel oeuvre.

Nine Bells is bij uitstek een visueel en ruimtelijk stuk. De melodieën en de timing zijn het resultaat van de voorgeschreven routes die de uitvoerder aflegt tussen de negen klokken, die staan opgesteld op een speelveld van drie bij drie meter. Bijzonder is dat Aya Suzuki zich laat choreograferen door een Japanse butoh-danser.

Percussionist **Aya Suzuki** plays parts from the legendary *Nine Bells* by composer **Tom Johnson** (born in America in 1939, now living in Paris, France). The timing of *Nine Bells* depends on how long the performing musician needs to walk back and forth between the bells. Suzuki is choreographed by a Japanese butoh dancer, who adds mystery and an oriental touch.

Marjolein Koning; Peter-Jan Wagemans, foto Floris Leeuwenberg

17.00 UUR KORZO STUDIO

Music before the end: Wait

Peter-Jan Wagemans (1952)

– *Music before the end: Wait* (2019, wereldpremière)

Marjolein Konings, hobo

Peter-Jan Wagemans, de voormalige compositieler van Meriç Artaç, heeft een nieuw werk voor hobo en elektronica gecomponeerd dat 'stilstand' tot onderwerp heeft. Wagemans stelt zich de gemoedstoestand voor van een personage in een doodlopende straat dat weet dat er geen weg terug is. De karakteristieke klank van de barokhobo combineert hij met een atmosferische soundscape.

Peter-Jan Wagemans, Meriç Artaç's former composition teacher, wrote a new composition for hobo and electronics around the theme of a 'standstill'. Wagemans envisages the state of mind of a character in a dead-end street: there is no way back. He combines the characteristic sound of the baroque hobo with a highly atmospheric soundscape.

17.30 KORZO ZAAL

W.A.L.L

Aart Strootman (1987) – W.A.L.L (2019)

Slagwerk Den Haag
TEMKO

W.A.L.L is een reflectie op de terugkeer van het fenomeen ‘muur’ in politiek roerige tijden. Of het nu gaat om fysieke grenzen of denkbeeldige muren, in de huidige wereld worden we er (al dan niet bewust) voortdurend mee geconfronteerd: van incheckpoortjes op het station tot firewalls op computers. Camera’s wissen de grenzen van de privacy uit, terwijl Brexit oude muren herbouwt. Mexico wordt de rekening van een Amerikaanse muur gepresenteerd, het hart van de financiële wereld bevindt zich op Wall Street.

W.A.L.L, dat muziekcritici bij de première op 4 september jongstleden in Utrecht tot ★★★★★-recensies verleide, is een stuk voor microtonale buisklokken, gitaren en marimba’s, allemaal ontworpen door **Aart Strootman**. Met deze zelf gebouwde instrumenten, waaronder een 7,5 meter brede marimba met zestig tonen in het octaaf, trekt hij ongehoorde en ondoordringbare geluidsmuren op, ondersteund door abstracte visuele projecties.

Het eigenzinnige trio TEMKO, waarvan Strootman als gitarist deel uitmaakt, voert het stuk uit. Het drietal beweegt zich vrij tussen

gecomponeerde muziek, minimal, ambient, progrock en improvisatie. De bezetting is voor dit concert uitgebreid met leden van Slagwerk Den Haag en de gitaristen Wiek Hijmans en Pete Harden.

Aart Strootman schreef *W.A.L.L* ter ere van de Gaudeamus Award 2017, die hij in de wacht sleepte vanwege zijn bijzondere en inspirerende klankuitvindingen. *W.A.L.L* ging in première tijdens de Gaudeamus Muziekweek 2019. In de Muziekweek kreeg Strootman tevens de prestigieuze Matthijs Vermeulenprijs 2019 voor zijn compositie *Shambling emerge – after after party* uitgereikt.

Walls are physical boundaries, and in today’s world their presence is felt stronger than ever before: we are even seeing imaginary walls being drawn up. Walls are everywhere in our daily lives, from the check-in turnstiles in public transport to the more figurative firewalls on our computers. At the same time, cameras are everywhere, breaching the walls protecting our privacy. In his new composition W.A.L.L, composer/ guitarist Aart Strootman responds to these developments. A consort of guitars and a

colossal marimba together draw up unheard-of and impenetrable microtonal walls of sound. Composer and guitarist Aart Strootman won the Gaudeamus Award in 2017 for his unique and inspiring sound inventions. His new work W.A.L.L was premiered in the opening concert of the Gaudeamus Muziekweek 2019. The piece is a reflection on the return of ‘the wall’ in our politically turbulent times, with firewalls, Wall Street and American border walls (unconsciously) confronting us with borders.

W.A.L.L is a piece for microtonal tubular bells, guitars and a gigantic marimba, all built by Aart Strootman. With these home-made instruments Strootman builds a wall of outrageous, impenetrable sounds, supplemented by abstract visual projections.

The piece is performed by the unorthodox trio TEMKO, of which Strootman himself is a member. The trio moves freely between composed music, minimal, ambient, prog rock and improv. The line-up is expanded for the occasion with members of Slagwerk Den Haag and guitar players Hijmans and Harden.

▲ Slagwerk Den Haag, foto Gerrit Schreurs

◀ TEMKO, foto Dries Alkemade

W.A.L.L is een coproductie van Gaudeamus, Slagwerk Den Haag en November Music, mede mogelijk gemaakt door Kunstloc Brabant en het Fonds voor de Podiumkunsten.

Slagwerk Den Haag

Ryoko Imai, percussie
Eric Monfort, percussie
Frank Wienk, percussie

TEMKO

Aart Strootman, gitaar
Fred Jacobsson, bas
Ramon Lormans, percussie
&
Pete Harden, gitaar
Wiek Hijmans, gitaar

20.00 ZUIDERSTRANDTHEATER

From Darkness to Light

Benjamin Britten (1913-1976) – *Lachrymae* (1950)
Theo Verbey (1959)
– *After the Great War* (2019, Nederlandse première)

Vaughan Williams (1872-1952) – *Symfonie nr. 5* (1943)

Residentie Orkest Den Haag
Michał Nesterowicz, dirigent
Isabelle van Keulen, altviool

Isabelle van Keulen soleert op de altviool in **Benjamin Britten's** melancholische *Lachrymae*, gebaseerd op liederen van John Dowland. Eind jaren veertig onderbrak de Britse componist zijn werk aan de opera *Billy Budd* om *Lachrymae* te componeren, zijn enige volwaardige stuk voor altviool en piano. Britten droeg het op aan de gerenommeerde altviolist William Primrose, die hij een jaar eerder had ontmoet tijdens een tournee door de Verenigde Staten.

Primrose bracht *Lachrymae* in première tijdens het Aldeburg Festival in 1950 met Britten aan de piano. Vijfentwintig jaar later, kort voor zijn dood, orkestreerde Britten de pianopartij voor strijkers. Nu werd de solopartij gespeeld door de even getalenteerde Cecil Aronowitz.

Lachrymae. Reflections on a song of John Dowland bestaat uit tien variaties op Dowlands *If my complaints could passion move*. In de eerste

variatie ligt de melodie in de bas, daarna breekt Britten het origineel af en associeert hij door op de harmonieën. In de zesde variatie citeert Britten een ander bekend lied van Dowland: *Flow my tears*. Pas aan het eind klinkt het oorspronkelijke lied in zijn geheel met Dowlands eigen akkoorden.

Het **Residentie Orkest** speelt de Nederlandse première van *After the Great War* van **Theo Verbey**, dat bij de eerste uitvoering in het Finse Tampere groot succes oogstte. In dit in memoriam voor de in de Eerste Wereldoorlog gesneuvelden soldaten excelleert Verbey in een prachtige instrumentatie.

‘De manier waarop deze oorlog begon laat een onthutsend beeld zien van de internationale politiek, dat bovendien parallellen vertoont met de tijd waarin we nu leven’, aldus Verbey. ‘Het idee is een confrontatie tussen twee compositie-

stijlen van honderd jaar geleden: enerzijds de Duits/Oostenrijkse laatromantiek van Richard Strauss en Gustav Mahler, anderzijds het Franse impressionisme van Claude Debussy en Maurice Ravel. Beide stijlen hadden geen duidelijke grenzen en vertoonden soms zelfs overeenkomsten, zoals de fascinatie voor de cultuur buiten Europa.’

After the Great War heeft een vijfdelige structuur: A B C B A, een zogeheten palindroom. Deze structuur komt verder tot uitdrukking in de afwisseling van muzikale snelheden: langzaam-snel-langzaam-snel-langzaam. De totale lengte is dertig minuten.

Tot slot klinkt de Vijfde Symfonie van **Ralph Vaughan Williams**, die hij schreef tussen 1938 en 1943. Het stuk werd voor het eerst uitgevoerd in de Royal Albert Hall op 24 juni 1943 met Vaughan Williams zelf op de bok. Het publiek meende er ‘peace and blessing’ in te horen, maar het is de vraag of Vaughan Williams bij het componeren de oorlog in gedachten heeft gehad. De musicoloog Michael Kennedy, die in 1964 een boek publiceerde over Vaughan Williams, noemde het stuk desondanks *Symphony of the Celestial City*.

Veel materiaal uit de Vijfde Symfonie komt terug in *The Pilgrim's Progress*, een opera-oratorium waaraan Vaughan Williams, op dat moment ruim zeventig jaar oud, al decennia lang werkte. Toen *The Pilgrim's Progress* uiteindelijk in 1951 verscheen, bleek dat de componist zijn kruit had verschoten: de opera lijkt te veel op zijn succesvolle pastorale orkestwerk.

Residentie Orkest The Hague plays the Dutch première of **Theo Verbey's** *After the Great War*, after the very well-received first performance in Tampere, Finland. In this homage to soldiers who died in the First World War, Verbey excels in fine instrumentation.

Violist and violinist **Isabelle van Keulen** plays the solo part in **Britten's** melancholy *Lachrymae*, which ends with John Dowland's song *Flow my tears*. The concert closes with Vaughan Williams' Fifth Symphony, which he wrote during the Second World War.

After the Great War is mede mogelijk gemaakt door het Fonds voor de Podiumkunsten.

▲ Michał Nesterowicz, foto Lukasz Rajchert

◀ Isabelle van Keulen, foto Nikolaj Lund

Praktische informatie

Vervoer

Het festival verzorgt busvervoer van Korzo naar het Zuiderstrandtheater. Na afloop van de voorstelling daar brengt de Branding-bus u weer terug naar het centrum. Het Zuiderstrandtheater is ook te bereiken met bus 28, elk kwartier vanaf Centraal Station Den Haag. Bij het theater is ruime parkeergelegenheid.

Locaties

Theater aan het Spui, Spui 175
Korzo theater, Prinsestraat 42
Zuiderstrandtheater, Houtrustweg 505

Verwacht

Dag in de Branding

Editie 54,
zaterdag 14 december 2019

In deze editie hoort en ziet u onder meer *Madam Koo* (foto), een opera van Meriç Artaç over wantrouwen en angst, in het Korzo theater. Sopraan Elisabeth Hetherington brengt in de Nieuwe Kerk een intiem liederenprogramma dat de honderdste verjaardag viert van het vrouwenkiesrecht in Nederland.

Festival Dag in de Branding in 2019/2020

za 12 oktober 2019
za 14 december 2019
za 7 maart 2020
za 6 juni 2020

Meer informatie over komende edities vindt u op onze website.

dagindebranding.nl